

SENAT DE BELGIQUE

SESSION DE 1951-1952.

SEANCE DU 28 FEVRIER 1952.

Projet de loi relatif à la déchéance de la nationalité belge du chef de condamnation par défaut pour infraction contre la sûreté extérieure de l'Etat, commise entre le 26 août 1939 et le 15 juin 1949.

EXPOSÉ DES MOTIFS

MESDAMES, MESSIEURS,

L'arrêté-loi pris à Londres le 6 mai 1944 a introduit dans notre législation, en vue de la répression des crimes contre la sûreté extérieure de l'Etat et de certaines infractions au code pénal militaire, deux sanctions d'ordre civil, qui sont, d'une part, la déchéance de la nationalité belge — celle-ci étant réglementée par les articles 18ter et quater des lois coordonnées sur la nationalité — et, d'autre part, la privation des droits énumérés à l'article 123sexies du code pénal.

Ces sanctions tendent à écarter de la vie publique les citoyens indignes, à les « mettre complètement et rapidement dans l'impossibilité de nuire », ainsi que s'exprimait le Rapport au Conseil, introductif de l'arrêté-loi.

Le présent projet traite uniquement de la déchéance de la nationalité.

La question a été envisagée de savoir si le législateur de Londres a entendu conférer un caractère permanent aux dispositions nouvelles relatives à la déchéance de la nationalité.

Il semble qu'il faille répondre par l'affirmative, si l'on considère que ces dispositions ont été introduites, tout comme la loi du 30 juillet 1934, dans la législation organique de la nationalité.

Cependant, dans le Rapport au Conseil qui précède l'arrêté-loi, il n'est fait allusion qu'aux infractions commises au cours de la dernière guerre. Par ailleurs, la déchéance de la nationalité résultant de l'arrêté-loi

BELGISCHE SENAAAT

ZITTING 1951-1952.

VERGADERING VAN 28 FEBRUARI 1952.

Wetsontwerp betreffende het verval van de Belgische nationaliteit uit hoofde van een veroordeling bij verstek wegens een misdrijf tussen 26 Augustus 1939 en 15 Juni 1949 tegen de uitwendige veiligheid van de Staat gepleegd.

MEMORIE VAN TOELICHTING

MEVROUWEN, MIJNE HEREN,

Door de besluitwet uitgevaardigd te Londen op 6 Mei 1944 werden, met het oog op de bestraffing van de misdaden tegen de uitwendige veiligheid van de Staat en van sommige misdrijven tegen het wetboek van militair strafrecht, in onze wetgeving twee sancties van burgerlijke aard ingevoerd, zijnde enerzijds het verval van de Belgische nationaliteit — dit was voorheen gereguleerd bij de artikelen 18ter en quater van de samengeordende wetten op de nationaliteit — en anderzijds, het verlies van de rechten opgesomd in artikel 123sexies van het wetboek van strafrecht.

Deze sancties strekken er toe de onwaardige burgers uit het openbaar leven te verwijderen en ze « geheel en snel in de onmogelijkheid te stellen om kwaad te doen », zoals het wordt gezegd in het Verslag aan de Raad dat de besluitwet voorafgaat.

Onderhavig ontwerp handelt alleen over het verval van de nationaliteit.

De kwestie werd onderzocht of de wetgever van Londen bedoeld heeft aan de nieuwe bepalingen betreffende het vervallen van de nationaliteit een bestendig karakter te geven.

Het antwoord blijkt bevestigend te moeten zijn, zo men in overweging neemt dat deze bepalingen, evenals de wet van 30 Juli 1934, in de organieke wetgeving op de nationaliteit werden ingevoerd.

In het Verslag aan de Raad dat de besluitwet voorafgaat wordt er nochtans alleen gezinspeeld op de misdrijven bedreven in de loop van de jongste oorlog. Overigens is het verval van de nationaliteit dat

du 6 mai 1944 est pratiquement liée à l'application de l'arrêté-loi du 26 mai 1944 relatif à la compétence et à la procédure en matière de crimes et délits contre la sûreté de l'Etat. Ce dernier arrêté-loi qui, dans son article 9, fixe un délai d'opposition spécial à l'expiration duquel la déchéance de nationalité peut être encourue, n'est lui-même que d'application temporaire.

Il paraît utile, dans ces conditions, de préciser que les déchéances de nationalité résultant de certaines condamnations ne pourront être la conséquence que d'infractions commises au cours de la dernière guerre.

Ce principe étant posé, il s'indique que les dispositions introduites dans la législation par l'arrêté-loi du 6 mai 1944 et les arrêtés-lois complémentaires des 7 septembre 1946 et 27 février 1947 soient extraites des lois coordonnées sur la nationalité pour faire l'objet d'une loi distincte. C'est ce que règlent les articles 1er à 3, 8 et 9 du présent projet.

Envisageant l'application à laquelle a donné lieu l'arrêté-loi du 6 mai 1944, il convient d'examiner si celle-ci n'a pas, en certains cas, dépassé les intentions du législateur.

Nous lisons dans le Rapport du Conseil :

« Il serait inadmissible qu'au lendemain de la libération du territoire, ceux qui ont pactisé avec l'ennemi s'associent à notre vie publique. »

.....

« La mesure à première vue la plus adéquate consiste à déchoir de la nationalité ceux qui, en temps de guerre, ont commis une infraction contre la sûreté extérieure de l'Etat. »

« Une telle solution attire par sa logique et sa simplicité. »

.....

« Le Conseil des Ministres estimera cependant ne pouvoir l'adopter que dans une mesure restreinte. En effet, l'existence au cours des années qui se sont écoulées entre les deux guerres, d'un grand nombre d'apatrides, a été une source, non seulement d'infortune individuelle, mais aussi de malaise international. Ces inconvénients ne pourraient être qu'aggravés si les Nations-Unies devaient l'une après l'autre rejeter de leur sein leurs mauvais citoyens. »

« Le Conseil des Ministres estimera que le Belge tenant sa nationalité d'un auteur belge pourra aussi en être déchu, lorsque ayant commis une infraction contre la sûreté extérieure de l'Etat, il se soustraira à l'action de la justice. »

voortvloeit uit de besluitwet van 6 Mei 1944 praktisch verbonden aan de toepassing van de besluitwet van 26 Mei 1944, betreffende de bevoegdheid en de rechtspleging in zake misdaden en wanbedrijven tegen de veiligheid van de Staat. Laatstgenoemde besluitwet, die in haar artikel 9 een bijzondere termijn van verzet vaststelt bij het verstrijken waarvan het verval van nationaliteit kan worden opgelopen, is zelfs slechts tijdelijk van toepassing.

In deze omstandigheden blijkt het nuttig nader te bepalen dat het ingevolge sommige veroordelingen opgelopen verval van de nationaliteit, enkel het gevolg kan zijn van misdrijven in de loop van de jongste oorlog bedreven.

Eens dit principe aangenomen, ligt het voor de hand dat de bepalingen die in de wetgeving werden ingevoerd bij de besluitwet van 6 Mei 1944 en de aanvullende besluitwetten van 7 September 1946 en 27 Februari 1947 zouden moeten uitgetrokken worden uit de samengeordende wetten op de nationaliteit om in een afzonderlijke wet te worden verwerkt. Zulks gebeurt dan ook in de artikelen 1 tot 3, 8 en 9 van dit ontwerp.

Wanneer men de toepassing waartoe de besluitwet van 6 Mei 1944 aanleiding heeft gegeven onder ogen neemt, past het dat men onderzoekt of deze de bedoelingen van de wetgever in sommige gevallen niet is te buiten gegaan.

In het Verslag aan de Raad, lezen we :

« Het ware niet aan te nemen dat zij die met de vijand hebben geheuld kort na de bevrijding van het grondgebied aan ons openbaar leven zouden deel-nemen. »

.....

« De meest passende maatregel is, op het eerste gezicht, de vervallenverklaring der nationaliteit voor hen die in oorlogstijd een misdrijf tegen de uitwendige veiligheid van de Staat hebben bedreven. »

« Dergelijke oplossing is aanlokkelijk wegens haar logica en haar eenvoud. »

.....

« De Ministerraad zal echter van mening zijn dat hij ze niet zonder een zekere beperking aannemen kan. Het bestaan, tijdens de jaren die tussen de twee oorlogen zijn verlopen, van een groot aantal vaderlandlozen, is inderdaad een bron, niet alleen van persoonlijk ongeluk, doch tevens van internationale onbehaaglijkheid geweest. Deze nadelen kunnen worden vergroot zo de Verenigde Naties de ene na de andere de slechte burgers moesten uitstoten. »

« Die Ministerraad zal van oordeel zijn dat de Belg die zijn nationaliteit van een Belgische ouder verkregen heeft, daarvan insgelijks vervallen kan worden verklaard zo hij een misdrijf tegen de uitwendige veiligheid van de Staat heeft bedreven en zich aan de vervolging door het gerecht onttrekt. »

« Selon l'article 1er, 1er, du projet, celui qui, après » avoir commis l'un des crimes prévus au chapitre II » du livre II, titre 1er du Code pénal ou aux articles 17 » et 18 du Code pénal militaire, se soustraira, *au » moment de la libération de la Patrie*, à l'action de la » Justice, rompra lui-même le lien qui l'unit à la Bel- » gique. »

Ces prévisions ne se sont pas exactement réalisées du fait notamment qu'un temps relativement long s'est écoulé entre la libération du territoire et la fin des hostilités avec l'Allemagne, mettant ainsi certains condamnés dans l'impossibilité de revenir en Belgique pour former opposition dans le délai de six mois prévu par l'article 9 de l'arrêté-loi du 26 mai 1944.

La situation qui résulte de l'application de l'arrêté-loi du 6 mai 1944 ne laisse pas de présenter des anomalies.

Il convient de noter, tout d'abord, que la privation de la nationalité belge n'est pas la résultante nécessaire de l'activité à laquelle s'est livré le condamné. Elle n'a aucun rapport direct avec la gravité des faits qui ont entraîné la condamnation. Elle découle de la circonstance que le condamné a fait défaut et n'a pas formé opposition dans un délai fort court.

Il est arrivé fréquemment que l'opposition formée par un condamné après l'expiration du délai spécial de six mois, ait été déclarée recevable, compte tenu du cas de force majeure. Dès ce moment, le condamné a été relevé de la déchéance de nationalité. Il n'est pas rare, au surplus, que l'intéressé ait bénéficié d'une appréciation moins rigoureuse de sa culpabilité et ait vu transformer la décision qui le frappait en une condamnation correctionnelle, laquelle ne peut avoir d'effets quant à la perte de la nationalité.

Dans d'autres cas, au contraire, la juridiction saisie de l'opposition, statuant sur base de l'article 9 de l'arrêté-loi du 26 mai 1944, a déclaré l'opposition irrecevable pour tardivité. Dans cette éventualité, même s'il vient à faire l'objet d'une mesure de grâce, même s'il a purgé sa peine ou qu'il ait été libéré conditionnellement, le condamné reste déchu de la nationalité belge.

En outre de l'inégalité de traitement ainsi constatée, il apparaît que, lorsqu'un condamné se soumet à la Justice, la privation de la nationalité est une mesure d'utilité contestable puisqu'en cas de condamnation grave l'intéressé demeure sous le coup d'une privation de droits qui l'écarte en fait de la vie publique et l'empêche de nuire à la communauté. Son expulsion du territoire serait difficilement justifiable en principe et impossible en fait. Le condamné déchu de la nationalité belge vient ainsi grossir en notre pays le nombre des apatrides, en dépit des résolutions

« Volgens artikel 1, 1°, van het ontwerp zal hij die » een der misdaden heeft bedreven voorzien bij hoofd- » stuk II van boek II, titel I van het Strafwetboek of bij » artikelen 17 en 18 van het militair strafwetboek en » die zich *bij de bevrijding van het Vaderland* aan de » vervolging door het gerecht zal onttrekken, zelf de » band verbreken die hem met België verbindt. »

Die vooruitzichten vielen niet gans zo uit, onder meer wegens het feit dat een betrekkelijk lange tijd verlopen is tussen de bevrijding van het grondgebied en het einde der vijandelijkheden met Duitsland, waardoor sommige veroordeelden in de onmogelijkheid verkeerden naar België terug te keren om er verzet aan te tekenen binnen de termijn van zes maanden bepaald bij artikel 9 van de besluitwet van 26 Mei 1944.

De toestand geschapen door de toepassing van de besluitwet van 6 Mei 1944 vertoont alleszins zekere anomalieën.

Eerst en vooral dient er op gewezen dat het verlies van de Belgische nationaliteit niet noodzakelijk een gevolg is van de bedrijvigheid waartoe de veroordeelde zich geleend heeft. Het heeft geen enkel verband met de ernst van de feiten die tot de veroordeling hebben aanleiding gegeven. Het is enkel te wijten aan het feit dat de veroordeelde niet verschenen is en geen verzet heeft aangetekend binnen een vrij korte termijn.

Het is vaak gebeurd dat het verzet, dat door een veroordeelde werd aangetekend na het verstrijken van de bijzondere termijn van zes maanden, ontvankelijk werd verklaard, gezien het geval van overmacht. Van dat ogenblik af werd de veroordeelde ontheven van het verval van de nationaliteit. Niet zelden bovendien is het gebeurd dat de betrokkene een min strenge beoordeling van zijn schuld mocht genieten en dat hij de beslissing die hem trof heeft zien veranderen in een correctionele straf die, wat betreft verlies van nationaliteit, geen gevolgen kan hebben.

In andere gevallen, integendeel, heeft het gerecht, waarbij het verzet werd aangetekend, uitspraak doende op grond van artikel 9 van de besluitwet van 26 Mei 1944, het verzet onontvankelijk verklaard omdat het te laat was ingediend. In dit geval, blijft de veroordeelde, zelfs al geniet hij het voordeel van een genademaatregel en zelfs al heeft hij zijn straf uitgezeten of al werd hij voorwaardelijk in vrijheid gesteld, van de Belgische nationaliteit vervallen.

Buiten de ongelijkheid van behandeling zoals hierboven werd aangetoond, blijkt het dat wanneer een veroordeelde zich aan het Gerecht onderwerpt, het verlies van de nationaliteit een maatregel van betwistbaar nut is, aangezien ingeval van ernstige veroordeling de betrokkene getroffen blijft door het verlies van rechten, wat hem in feite van het openbaar leven verwijderd houdt en hem belet aan de gemeenschap schade de berokkenen. Zijn uitzetting zou in principe moeilijk te verantwoorden zijn en in feite onmogelijk. De van de Belgische nationaliteit vervallen veroor-

et des vœux exprimés par le Conseil économique et social de l'Organisation des Nations-Unies.

Le principal inconvénient qui s'attache à la privation de la nationalité dans le chef du condamné réside dans les difficultés accrues qu'il rencontre, au moment de sa libération, pour parvenir à se reclasser. Il devra notamment se soumettre à la réglementation régissant l'activité professionnelle des étrangers et, suivant les cas, justifier de l'obtention d'un contrat de travail homologué ou d'une carte professionnelle. Cette obligation restreint fortement la possibilité qu'il pourrait avoir de trouver un emploi le mettant, ainsi que sa famille, à l'abri du besoin et des aventures.

Ces développements amènent à la conclusion qu'il n'est ni opportun, ni utile de maintenir dans l'état d'apatride le condamné qui se soumet à la Justice ou est appréhendé pour subir sa peine. Il conviendrait de ne maintenir cette sanction qu'à l'égard de celui qui obstinément se refuserait à l'exécution de la condamnation et qui, dès lors, pourrait se voir refuser toute possibilité de retour en Belgique.

Le Rapport au Conseil de l'arrêté-loi du 6 mai 1944 précise nettement que la déchéance de nationalité ne peut faire l'objet d'une mesure de grâce. Et, de fait, cette remise sortirait des limites du droit de grâce prévu par l'article 73 de la Constitution et l'article 87 du Code pénal.

Une modification de la loi s'impose donc pour atteindre le but envisagé.

L'article 4 du présent projet tend à restituer la nationalité belge au condamné qui tombe ou se met sous la main de la Justice.

L'article 6 envisage la situation de la femme étrangère qui a contracté mariage avec un déchu auquel la nationalité belge vient à être restituée. Il n'apparaît pas souhaitable de voir conférer la nationalité belge de plein droit à cette étrangère, mais il peut lui être réservé un droit d'option.

Cette option ne doit pas être susceptible de conférer la nationalité belge, par exemple, aux enfants issus d'un précédent mariage qu'elle aurait sous sa garde. C'est ce que prévoit l'article 7 du projet.

L'article 8 est la reproduction légèrement modifiée de la disposition transitoire introduite par l'arrêté-loi du 27 février 1947.

Le Ministre de la Justice,

deelde komt aldus het aantal staatlozen in ons land aanvullen, de door de economische en sociale Raad van de Organisatie der Verenigde Volkeren uitgedrukte resoluties en wensen ten spijt.

Het voornaamste bezwaar dat gepaard gaat met het verlies van de nationaliteit door de veroordeelde ligt in de toegenomen moeilijkheden die deze op het ogenblik van zijn invrijheidstelling op zijn weg vindt om zijn reclassering te bekomen. Hij zal zich onder meer dienen te onderwerpen aan de reglementering die de beroepsbedrijvigheid van de vreemdelingen regelt en zal, volgens de gevallen, moeten bewijzen dat hij een gehomologeerd arbeidskontraat of een beroepskaart heeft bekomen. Deze verplichting beperkt grotelijks de mogelijkheden van de veroordeelde om een broodwinning te vinden en op die manier zichzelf en zijn familie te behoeden voor de nood en het avontuur.

Deze beschouwingen leiden tot de conclusie dat het noch gepast, noch nuttig is de veroordeelde die zich aan het gerecht onderwerpt of gevat wordt om zijn straf uit te doen in de toestand van staatloze te laten. Het zou passen deze sanctie enkel te behouden jegens hen die zich hardnekkig zouden onttrekken aan de tenuitvoerlegging van de veroordeling en aan wie derhalve elke mogelijkheid om in België terug te keren zou kunnen ontzegd worden.

Het verslag aan de Raad bij de besluitwet van 6 Mei 1944 geeft klaar en duidelijk te kennen dat het verval van de nationaliteit niet vatbaar is voor een genademaatregel. En inderdaad zou de teruggave de perken van het recht van gratie, bepaald in artikel 73 van de Grondwet en in artikel 87 van het wetboek van strafrecht te buiten gaan.

Een wijziging van de wet is dus geboden om het beoogde doel te bereiken.

Artikel 4 van dit ontwerp strekt er toe de veroordeelde die in handen van gerecht valt of zich gevangen geeft in de Belgische nationaliteit te herstellen.

Artikel 6 regelt de toestand van de vreemde vrouw die gehuwd is met een vervallen verklaarde die de Belgische nationaliteit heeft teruggekregen. Het lijkt niet wenselijk dat de Belgische nationaliteit van rechtswege aan deze vreemde vrouw wordt toegekend, maar er kan haar een recht van keuze worden voorbehouden.

Die keuze moet niet tot gevolg hebben dat de Belgische nationaliteit bij voorbeeld zou worden toegekend aan de uit een vroeger huwelijk gesproten kinderen, die zij onder haar toezicht heeft. Zulks wordt voorzien in artikel 7 van het ontwerp.

Artikel 8 neemt in lichtelijk gewijzigde vorm de bij de besluitwet van 27 Februari 1947 ingevoerde overgangsbepaling over.

De Minister van Justitie,

J. PHOLIEN.

Projet de loi relatif à la déchéance de la nationalité belge du chef de condamnation par défaut pour infraction contre la sûreté extérieure de l'Etat, commise entre le 26 août 1939 et le 15 juin 1949.

BAUDOUIN,

ROI DES BELGES.

A tous, présents et à venir, SALUT.

Sur la proposition de Notre Ministre de la Justice,

NOUS AVONS ARRETE ET ARRETONS :

Notre Ministre de la Justice est chargé de présenter, en Notre nom, aux Chambres législatives le projet de loi dont la teneur suit :

Article Premier.

Est déchu de plein droit de la nationalité belge à l'expiration du délai d'opposition, celui qui a été condamné par arrêt ou jugement prononcé par défaut non frappé d'opposition et demeuré inexécuté sur sa personne, à une peine criminelle pour infraction ou tentative d'infraction, *commise entre le 26 août 1939 et le 15 juin 1949*, et prévue par le chapitre II, livre II, titre Ier du Code pénal ou par les articles 17 et 18 du Code pénal militaire.

Art. 2.

Lorsque le jugement ou l'arrêt entraînant la déchéance de nationalité par application de l'article 1er est devenu définitif, il est transcrit par extrait dans le registre indiqué à l'article 22 *des lois coordonnées sur la nationalité* par l'officier de l'état civil du domicile ou de la résidence du condamné en Belgique, ou, à défaut, par l'officier de l'état civil de Bruxelles.

Mention est faite en marge de l'acte de naissance et, éventuellement, de l'acte d'option ou de naturalisation du condamné.

Il est publié par extrait au *Moniteur belge* avec mention de la transcription. Les §§ 8 et 9 de l'article 18bis *des lois coordonnées sur la nationalité* sont applicables aux déchéances de nationalité résultant des dispositions de l'article 1er.

Art. 3.

Lorsqu'une condamnation prononcée par défaut a déjà fait l'objet de la transcription *et de l'émargement* prévus par l'article 2 et que l'opposition formée par

Wetsontwerp betreffende het verval van de Belgische nationaliteit uit hoofde van een veroordeling bij verstek wegens een misdrijf tussen 26 Augustus 1939 en 15 Juni 1949 tegen de uitwendige veiligheid van de Staat gepleegd.

BOUDEWIJN,

KONING DER BELGEN.

Aan allen, tegenwoordigen en toekomstenden, HEIL.

Op de voordracht van Onze Minister van Justitie,

HEBBEN WIJ BESLOTEN EN BESLUITEN WIJ :

Onze Minister van Justitie is gelast in Onze naam bij de Wetgevende Kamers het ontwerp van wet in te dienen, waarvan de tekst volgt :

Eerste Artikel.

Bij het verstrijken van de termijn van verzet is van rechtswege van de Belgische nationaliteit vervallen verklaard, hij die, door bij verstek gewezen vonnis of arrest dat zonder verzet is gebleven en niet op zijn persoon werd uitgevoerd, veroordeeld werd tot een criminele straf wegens misdrijf of poging tot misdrijf *gepleegd tussen 26 Augustus 1939 en 15 Juni 1949* en omschreven in hoofdstuk II, boek II, titel I, van het wetboek van strafrecht of in de artikelen 17 en 18 van het wetboek van militair strafrecht.

Art. 2.

Wanneer het vonnis of arrest dat het verval van de nationaliteit ten gevolge heeft bij toepassing van *artikel 1* in kracht van gewijsde is gegaan, wordt het bij uittreksel in het door artikel 22 *van de samengeordende wetten op de nationaliteit* bepaalde register overgeschreven door de ambtenaar van de burgerlijke stand der woonplaats of der verblijfplaats van de veroordeelde in België, of, bij gebreke hiervan, door de ambtenaar van de burgerlijke stand van Brussel.

Hiervan wordt melding gemaakt op de rand van de geboorteakte en bij voorkomend geval van de akte van nationaliteitskeuze of van de naturalisatie van de veroordeelde.

Het wordt bij uittreksel door het *Belgisch Staatsblad bekendgemaakt*, met vermelding van de overschrijving. De §§ 8 en 9 van artikel 18bis *van de samengeordende wetten op de nationaliteit* zijn van toepassing op het verval van nationaliteit voortvloeiend uit de bepalingen van *artikel 1*.

Art. 3.

Wanneer een bij verstek uitgesproken veroordeling reeds is overgeschreven en op de rand aangetekend zoals bij artikel 2 is bepaald, en het door de veroor-

le condamné ait été déclarée recevable, l'officier de l'état civil portera en marge des actes contenant la transcription *et l'émargement*, une mention constatant l'inopérance du jugement *ou de l'arrêt* en ce qui concerne la déchéance de la nationalité.

Il sera procédé à cette formalité sur le vu d'une expédition transmise à l'officier de l'état civil par l'auditeur militaire *ou l'auditeur général*, du jugement *ou de l'arrêt* constatant la recevabilité de l'opposition.

Art. 4.

Dès l'entrée en vigueur de la présente loi, est relevé de plein droit de la déchéance, même si l'opposition a été déclarée irrecevable, celui qui s'est mis volontairement à la disposition de la justice ou qui a été appréhendé pour subir sa peine.

Celui qui ultérieurement, mais dans le délai de vingt ans à compter de la décision judiciaire qui le frappe, se mettra volontairement à la disposition de la justice ou sera appréhendé, sera relevé de la déchéance dès le jour où il se présentera ou sera appréhendé.

Art. 5.

Dans les cas visés à l'article 4, l'officier de l'état civil portera en marge de l'acte contenant transcription du jugement ou de l'arrêt entraînant déchéance de nationalité, ainsi que des actes émargés en conséquence de la condamnation, une mention constatant que le condamné est relevé de la déchéance de nationalité ainsi que la date du recouvrement de la nationalité.

Il sera procédé à cette formalité sur avis du Ministre de la Justice.

Art. 6.

La femme étrangère, épouse d'un déchu auquel est applicable le bénéfice de l'article 4, est admise à souscrire une déclaration acquisitive de la nationalité belge de son mari.

Cette déclaration ne peut être souscrite qu'après deux ans de résidence habituelle en Belgique. Elle doit l'être dans l'année qui suit l'accomplissement de cette condition et, pour la femme qui satisfait déjà à cette condition, dans l'année de l'entrée en vigueur de la présente loi.

Cette déclaration est souscrite et instruite conformément aux dispositions de l'article 10 des lois coordonnées sur la nationalité.

deelde gedane verzet ontvankelijk werd verklaard, brengt de ambtenaar van de burgerlijke stand, op de rand van de akte waarin de overschrijving *en de kanttekening* voorkomen, een vermelding aan waaruit blijkt dat het vonnis *of arrest*, wat het verval van nationaliteit betreft, geen uitwerking heeft.

Tot die formaliteit wordt overgegaan op vertoon van een door de krijgsauditeur of de *auditeur-generaal* aan de ambtenaar van de burgerlijke stand overgemaakte uitgifte van het vonnis *of arrest* dat van de ontvankelijkheid van het verzet doet blijken.

Art. 4.

Van de inwerkingtreding van deze wet af, is van rechtswege van het verval ontheven, zelfs zo het verzet niet ontvankelijk werd verklaard, hij die zich vrijwillig ter beschikking van het gerecht heeft gesteld of die gevat werd om zijn straf te ondergaan.

Hij die later, maar binnen de termijn van twintig jaar te rekenen van de rechterlijke beslissing die hem treft, zich vrijwillig ter beschikking van het gerecht stelt of gevat wordt, is van het verval ontheven van de dag af waarop hij zich aanmeldt of wordt gevat.

Art. 5.

In de gevallen bedoeld in artikel 4, brengt de ambtenaar van de burgerlijke stand op de rand van de akte waarin de overschrijving voorkomt van het vonnis of arrest dat het verval van de nationaliteit ten gevolge heeft, alsmede op de rand van de ingevolge de veroordeling gekanttekende akten, een vermelding aan waarbij wordt vastgesteld dat de veroordeelde van het verval van nationaliteit ontheven is, alsmede de datum waarop hij de nationaliteit heeft teruggekregen.

Deze formaliteit wordt vervuld op kennisgeving van de Minister van Justitie.

Art. 6.

De vreemde vrouw, echtgenote van een vervallen-verklaarde die aanspraak heeft op de toepassing van artikel 4, is gerechtigd een verklaring te onderschrijven met het oog op het verwerven van de Belgische nationaliteit van haar echtgenoot.

Die verklaring kan slechts worden onderschreven na twee jaar gewoon verblijf in België. Ze moet onderschreven zijn binnen het jaar dat volgt op het vervullen van deze voorwaarde en, voor de vrouw die reeds aan deze voorwaarde voldoet, binnen het jaar na de inwerkingtreding van deze wet.

Deze verklaring wordt onderschreven en behandeld overeenkomstig artikel 10 van de samengeordende wetten op de nationaliteit.

Art. 7.

L'article 5 des lois coordonnées sur la nationalité n'est pas applicable en cas d'agrération de la déclaration acquisitive de la nationalité belge, souscrite conformément à l'article 6.

Art. 8.

Les personnes visées à l'article 1er, qui ont fait l'objet d'une condamnation, publiée avant le 1er juillet 1946, conformément à l'article 9 de l'arrêté-loi du 26 mai 1944, seront, sauf opposition déclarée recevable, et sauf application de l'article 4, réputées déchues de la nationalité belge à la date du 31 décembre 1946.

Art. 9.

Les articles 18ter, 18quater et 18quinquies, ainsi que la disposition transitoire V des lois sur l'acquisition, la perte et le recouvrement de la nationalité, coordonnées par l'arrêté royal du 14 décembre 1932 et complétées par les arrêtés-lois des 6 mai 1944, 7 septembre 1946 et 27 février 1947, sont abrogés.

Donné à Bruxelles, le 25 février 1952.

Art. 7.

Artikel 5 van de samengeordende wetten op de nationaliteit, is niet van toepassing ingeval de verklaring met het oog op het verwerpen van de Belgische nationaliteit, onderschreven overeenkomstig artikel 6, aanvaard wordt.

Art. 8.

De bij artikel 1 bedoelde personen die een veroordeling hebben opgelopen welke vóór 1 Juli 1946, overeenkomstig artikel 9 van de besluitwet van 26 Mei 1944 werd bekendgemaakt, worden, tenzij het verzet ontvankelijk werd verklaard en behoudens toepassing van artikel 4, geacht van de Belgische nationaliteit vervallen te zijn op 31 December 1946.

Art. 9.

De artikelen 18ter, 18quater en 18quinquies alsook de overgangsbepaling V van de wetten op de verwerving, het verlies en de herkrijging van de nationaliteit, samengeordend bij het koninklijk besluit van 14 December 1932 en aangevuld bij de besluitwetten van 6 Mei 1944, 7 September 1946 en 27 Februari 1947, worden opgeheven.

Gegeven te Brussel, de 25e Februari 1952.

BAUDOUIN.

PAR LE ROI :

Le Ministre de la Justice,

VAN KONINGSWEGE :

De Minister van Justitie,

J. PHOLIEN.

AVIS DU CONSEIL D'ETAT.

Le CONSEIL D'ETAT, section de législation, première chambre, saisi par le Ministre de la Justice, le 29 décembre 1951, d'une demande d'avis sur un projet de loi « relatif à la déchéance de la nationalité belge résultant de l'application de l'arrêté-loi du 6 mai 1944 », a donné en sa séance du 14 janvier 1952 l'avis suivant :

Par souci de technique législative, le Conseil d'Etat propose d'omettre l'article 1er et de compléter le projet par un article nouveau (art. 9) abrogeant les articles 18ter, 18^{quater} et 18^{quinquies} des lois coordonnées sur la nationalité.

* * *

A l'article 6 du projet, le Conseil d'Etat est d'avis qu'il y aurait lieu de compléter la mention marginale à inscrire par l'officier de l'état civil, par l'indication de la date du recouvrement de la nationalité.

* * *

Pour éviter que l'officier de l'état civil ne reçoive éventuellement plusieurs notifications du recouvrement de nationalité concernant un même condamné, le Conseil d'Etat estime qu'il serait souhaitable qu'une seule autorité soit chargée de cette notification.

* * *

Pour le surplus et sous réserve des observations qui précèdent, le Conseil d'Etat propose des modifications de forme qui ne nécessitent pas de commentaire et ressortent du texte ci-après :

PROJET DE LOI RELATIF A LA DECHEANCE DE LA NATIONALITE BELGE DU CHEF DE CONDAMNATION PAR DEFAUT POUR INFRACTION CONTRE LA SURETE EXTERIEURE DE L'ETAT, COMMISE ENTRE LE 26 AOUT 1939 ET LE 15 JUIN 1949.

BAUDOUIN,**ROI DES BELGES.**

A tous, présents et à venir, SALUT.

Sur la proposition de Notre Ministre de la Justice,

NOUS AVONS ARRETE ET ARRETONS :

Notre Ministre de la Justice est chargé de présenter, en Notre nom, aux Chambres législatives le projet de loi dont la teneur suit :

Article premier.

... (texte de l'article 2 du projet du Gouvernement)...

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE.

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, eerste kamer, de 29e December 1951 door de Minister van Justitie verzocht hem van advies te dienen over een ontwerp van wet « betreffende het verval van de Belgische nationaliteit ingevolge de toepassing van de besluitwet van 6 Mei 1944 », heeft ter zitting van 14 Januari 1952 het volgend advies gegeven :

Uit een oogpunt van wetgevingstechniek stelt de Raad van State voor, artikel 1 te schrappen en het ontwerp aan te vullen met een nieuw artikel (art. 9) tot opheffing van de artikelen 18ter, 18^{quater} en 18^{quinquies} van de samengeordende wetten op de nationaliteit.

* * *

Wat artikel 6 betreft, adviseert de Raad van State in de kanttekening die de ambtenaar van de burgerlijke stand moet aanbrengen ook de datum van de herkrijging van de nationaliteit te doen vermelden.

* * *

Om te voorkomen dat de ambtenaar van de burgerlijke stand eventueel verschillende kennisgevingen van de herkrijging van de nationaliteit betreffende een zelfde veroordeelde zou ontvangen, oordeelt de Raad van State dat het wenselijk is een enkele overheid met die kennisgeving te belasten.

* * *

Voor het overige en onder voorbehoud van de hierboven gemaakte opmerkingen, stelt de Raad van State vormwijzigingen voor, die geen commentaar behoeven en uit de onderstaande tekst blijken :

ONTWERP VAN WET BETREFFENDE HET VERVAL VAN DE BELGISCHE NATIONALITEIT UIT HOOFDE VAN EEN VEROORDELING BIJ VERSTEK WEGENS EEN MISDRIJF TUSSEN 26 AUGUSTUS 1939 EN 15 JUNI 1949 TEGEN DE UITWENDIGE VEILIGHEID VAN DE STAAT GEPLEEGD.

BOUDEWIJN,**KONING DER BELGEN.**

Aan allen, tegenwoordigen en toekomstenden, HEIL.

Op de voordracht van Onze Minister van Justitie,

HEBBEN WIJ BESLOTEN EN BESLUITEN WIJ :

Onze Minister van Justitie is gelast in Onze naam bij de Wetgevende Kamers het ontwerp van wet in te dienen, waarvan de tekst volgt :

Eerste artikel.

Bij het verstrijken van de termijn van verzet is van rechtswege van de Belgische nationaliteit vervallen verklaard, hij die, door bij verstek gewezen vonnis of arrest dat zonder verzet is gebleven en niet op zijn persoon werd uitgevoerd, veroordeeld werd tot een criminele straf wegens misdrijf of poging tot misdrijf, gepleegd tussen 26 Augustus 1939 en 15 Juni 1949 en omschreven in hoofdstuk II, boek II, titel I, van het Wetboek van strafrecht, of in de artikelen 17 en 18 van het Wetboek van militair strafrecht.

Art. 2.

... (texte de l'article 3 du projet du Gouvernement, sous réserve de remplacer « article 2 » par « article 1er »)...

Art. 3.

... (texte de l'article 4 du projet du Gouvernement, sous réserve de remplacer « article 3 » par « article 2 »)...

Art. 4.

Des l'entrée en vigueur de la présente loi, est relevé de plein droit de la déchéance, même si l'opposition a été déclarée irrecevable, celui qui s'est mis volontairement à la disposition de la justice ou qui a été appréhendé pour subir sa peine.

Celui qui ultérieurement, mais dans le délai de vingt ans à compter de la décision judiciaire qui le frappe, se mettra volontairement à la disposition de la justice ou sera appréhendé, sera relevé de la déchéance dès le jour où il se présentera ou sera appréhendé.

Art. 5.

Dans les cas visés à l'article 4, l'officier de l'état civil portera en marge de l'acte contenant transcription du jugement ou de l'arrêt entraînant déchéance de nationalité, ainsi que des actes émargés en conséquence de la condamnation, une mention constatant que le condamné est relevé de la déchéance de nationalité ainsi que la date du recouvrement de la nationalité.

Il sera procédé à cette formalité sur notification du Ministre de la Justice, de l'auditeur général ou de l'auditeur militaire.

Art. 6.

La femme étrangère, épouse d'un déchu bénéficiant de l'article 4, est admise à souscrire une déclaration acquisitive de la nationalité belge de son mari.

Cette déclaration ne peut être souscrite qu'après deux ans de résidence habituelle en Belgique. Elle doit l'être dans l'année qui suit l'accomplissement de cette condition et, pour la femme

Art. 2.

Wanneer het vonnis of arrest dat het verval van de nationaliteit ten gevolge heeft bij toepassing van artikel 1 in kracht van gewijsde is gegaan, wordt het bij uittreksel in het door artikel 22 van de samengeordende wetten op de nationaliteit bepaalde register overgeschreven door de ambtenaar van de burgerlijke stand der woonplaats of der verblijfplaats van de veroordeelde in België, of, bij gebreke hiervan, door de ambtenaar van de burgerlijke stand van Brussel.

Hiervan wordt melding gemaakt op de rand van de geboorteakte en, bij voorkomend geval, van de akte van nationaliteitskeuze of van de naturalisatie van de veroordeelde.

Het wordt bij uittreksel door het Belgisch Staatsblad bekendgemaakt, met vermelding van de overschrijving. De §§ 8 en 9 van artikel 18bis van de samengeordende wetten op de nationaliteit zijn van toepassing op het verval van nationaliteit voortvloeiend uit de bepalingen van artikel 1.

Art. 3.

Wanneer een bij verstek uitgesproken veroordeling reeds is overgeschreven en op de rand aangetekend, zoals bij artikel 2 is bepaald, en het door de veroordeelde gedane verzet ontvankelijk werd verklaard, brengt de ambtenaar van de burgerlijke stand, op de rand van de akte waarin de overschrijving en de kanttekening voorkomen, een vermelding aan waaruit blijkt dat het vonnis of arrest, wat het verval van nationaliteit betreft, geen uitwerking heeft.

Tot die formaliteit wordt overgegaan op vertoon van een door de krijgsauditeur of de auditeur-generaal aan de ambtenaar van de burgerlijke stand overgemaakte uitgifte van het vonnis of arrest dat van de ontvankelijkheid van het verzet doet blijken.

Art. 4.

Van de inwerkingtreding van deze wet af, is van rechtswege van het verval ontheven, zelfs zo het verzet niet ontvankelijk werd verklaard, hij die zich vrijwillig ter beschikking van het gerecht heeft gesteld of die gevat werd om zijn straf te ondergaan.

Hij die later maar binnen de termijn van twintig jaar te rekenen van de rechterlijke beslissing die hem treft, zich vrijwillig ter beschikking van het gerecht stelt of gevat wordt, is van het verval ontheven van de dag af waarop hij zich aanmeldt of wordt gevat.

Art. 5.

In de gevallen bedoeld in artikel 4, brengt de ambtenaar van de burgerlijke stand op de rand van de akte waarin de overschrijving voorkomt van het vonnis of arrest dat het verval van de nationaliteit ten gevolge heeft, alsmede op de rand van de ingevolge de veroordeling gekanttekende akten, een vermelding aan waarbij wordt vastgesteld dat de veroordeelde van het verval van nationaliteit ontheven is, alsmede de datum waarop hij de nationaliteit heeft teruggekregen.

Deze formaliteit wordt vervuld op kennisgeving van de Minister van Justitie, van de auditeur-generaal of van de krijgsauditeur.

Art. 6.

De vreemde vrouw, echtgenote van een vervallenverklarde die aanspraak heeft op de toepassing van artikel 4, is gerechtigd een verklaring te onderschrijven met het oog op het verwerven van de Belgische nationaliteit van haar echtgenoot.

Die verklaring kan slechts worden onderschreven na twee jaar gewoon verblijf in België. Ze moet onderschreven zijn binnen het jaar dat volgt op het vervullen van deze voorwaarde

qui y satisfait déjà, dans l'année de l'entrée en vigueur de la présente loi.

Cette déclaration est soussignée et instruite conformément à l'article 10 des lois coordonnées sur la nationalité.

Art. 7.

L'article 5 des lois coordonnées sur la nationalité n'est pas applicable en cas d'agrément de la déclaration acquisitive de la nationalité belge, soussignée conformément à l'article 6.

Art. 8.

Les personnes visées à l'article 1er, qui ont fait l'objet d'une condamnation, publiée avant le 1er juillet 1946, conformément à l'article 9 de l'arrêté-loi du 26 mai 1944, seront, sauf opposition déclarée recevable, et sauf application de l'article 4, réputées déchues de la nationalité belge à la date du 31 décembre 1946.

Art. 9.

Les articles 18ter, 18^{quater} et 18^{quinquies} ainsi que la disposition transitoire V des lois sur l'acquisition, la perte et le recouvrement de la nationalité, coordonnées par l'arrêté royal du 14 décembre 1932 et complétées par les arrêtés-lois des 6 mai 1944, 7 septembre 1946 et 27 février 1947, sont abrogés.

Donné à _____, le _____

PAR LE ROI :

Le Ministre de la Justice,

La chambre était composée de :

MM. J. SUETENS, premier président du Conseil d'Etat, président ;

M. SOMERHAUSEN et G. VAN BUNNEN, conseillers d'Etat ;

L. FREDERICQ et G. DOR, assesseurs de la section de législation ;

G. PIQUET, greffier adjoint, greffier.

La concordance entre la version française et la version néerlandaise a été vérifiée sous le contrôle de M. SUETENS.

Le Greffier — De Griffier,
(signé) G. PIQUET.

Pour expédition délivrée à M. le Ministre de la Justice.

Le 25 janvier 1952.

Le Greffier du Conseil d'Etat,

R. DECKMYN.

en, voor de vrouw die reeds aan deze voorwaarde voldoet, binnen het jaar na de inwerkingtreding van deze wet.

Deze verklaring wordt onderschreven en behandeld overeenkomstig artikel 10 van de samengeordende wetten op de nationaliteit.

Art. 7.

Artikel 5 van de samengeordende wetten op de nationaliteit is niet van toepassing ingeval de verklaring met het oog op het verwerven van de Belgische nationaliteit, onderschreven overeenkomstig artikel 6, aanvaard wordt.

Art. 8.

De bij artikel 1 bedoelde personen die een veroordeling hebben opgelopen welke vóór 1 Juli 1946 overeenkomstig artikel 9 van de besluitwet van 26 Mei 1944 werd bekendgemaakt, worden, tenzij het verzet ontvankelijk werd verklaard en behoudens toepassing van artikel 4, geacht van de Belgische nationaliteit vervallen te zijn op 31 December 1946.

Art. 9.

De artikelen 18ter, 18^{quater} en 18^{quinquies} alsook de overgangsbepaling V van de wetten op de verwerving, het verlies en de herkrijging van de nationaliteit, samengeordend bij het koninklijk besluit van 14 December 1932 en aangevuld bij de besluitwetten van 6 Mei 1944, 7 September 1946 en 27 Februari 1947, worden opgeheven.

Gegeven te _____

VAN 'S KONINGSWEGE :

De Minister van Justitie,

De kamer was samengesteld uit de :

HH. J. SUETENS, eerste-voorzitter van de Raad van State, voorzitter ;

M. SOMERHAUSEN en G. VAN BUNNEN, raadsheren van State ;

L. FREDERICQ en G. DOR, bijzitters van de afdeling wetgeving ;

G. PIQUET, adjunct-griffier, griffier.

De overeenstemming tussen de Franse en de Nederlandse tekst werd nagezien onder toezicht van de H. SUETENS.

Le Président — De Voorzitter,
(signé) J. SUETENS.

Voor uitgifte afgeleverd aan de H. Minister van Justitie.

De 25e Januari 1952.

De Griffier van de Raad van State,